

ת"פ 73593/10/18 - מדינת ישראל נגד אימאן אלטארש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 73593-10-18 מדינת ישראל נ' אלטארש

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אימאן אלטארש

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר

ב"כ הנאשם: עו"ד שאדי נאטור

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירת **שוד**, לפי סעיף 402(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום **17.10.18** הגיע הנאשם לחנות נוחות בהוד השרון בשעת צהריים כשהוא חובש על ראשו כובע קפוצ'ון. באותה עת עבדה במקום המתלוננת ולא היו לקוחות נוספים. הנאשם ביקש מהמתלוננת שתי חפיסות סיגריות, המתלוננת נטלה את הסיגריות מהמדף והנאשם משך אותן מידה מבלי לשלם. בהמשך לכך הנאשם הצביע על הקופה והורה למתלוננת לתת לו את תכולתה. המתלוננת השתהתה והנאשם איים עליה: "זה לא יגמר טוב, זה יגמר רע", תוך שהוא מכניס ומוציא את ידו מכיס העליונית שלבש. המתלוננת פתחה את הקופה ואמרה לנאשם שהמקום מצולם על ידי מצלמות אבטחה ובתגובה לכך איים עליה הנאשם: "אני אומר לך, זה יגמר רע מאוד". לבסוף המתלוננת הוציאה מהקופה שטרות כסף בסך של **1,800 ₪**, הנאשם משך את שטרות הכסף מידה של המתלוננת, עזב את המקום ונמלט ברכב בו המתין לו אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. הוסכם בין הצדדים שכל שהנאשם ישתף פעולה עם שירות המבחן ויימצא שההליך הטיפולי שהוא עובר תורם להפחתת מסוכנותו, המאשימה תגביל את טיעוניה לעונש של **18 חודשי מאסר בפועל** הכוללים את הפעלת מאסר על תנאי בן 8 חודשים. ככל שיתקבל תסקיר שלילי, המאשימה תגביל את טיעוניה לשנתיים מאסר בפועל כולל הפעלת המאסר המותנה. המאשימה תטען בנוסף לעונש מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה. הנאשם חופשי בטיעונו.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם יליד 1990, נשוי ואב לשני ילדים בגיל הרך. נשר ממערכת החינוך בתום 8 שנות לימוד, על רקע מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו ומאז עבד בעבודות מזדמנות, כשהוא מתקשה לגלות יציבות תעסוקתית לאורך השנים. הנאשם מתאר קשיים בקשר הזוגי על רקע קשיים כלכליים ומצב סוציו אקונומי נמוך. לנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה משנת 2016 בגין עבירות של פציעה, תקיפה הגורמת חבלה, תקיפה סתם וחבלה שהעברין מזוין. בשנת 2013 הופנה לראשונה לשירות המבחן וההתרשמות אז הייתה שהנאשם עסוק במחירים הכרוכים בגין מעורבותו הפלילית ואינו פנוי לבחון את דפוסיו. ביחסו לעבירה הנוכחית, הנאשם מודה בביצועה, תאר שבאותה תקופה עבד בהוד השרון כשומר, ובסמוך לביצוע העבירה התנהל בינו לבין אשתו ויכוח הקשור במצבם הכלכלי הקשה, וכי הוא ביצע את העבירה ללא תכנון מוקדם ובשל הלחצים שהפעילה עליו רעייתו. הנאשם שלל צריכת סמים ואלכוהול ובבדיקות שנערכו לנאשם בתקופת הליך המעצר נמצאה בדיקה אחת בה נמצאו שרידי סם מסוג קנאביס מתוך 7 בדיקות. במסגרת צו פיקוח המעצר, הנאשם שולב בקבוצה לעצורי בית למשך שישה חודשים והשתתף באופן פעיל, אולם להתרשמות מנחות הקבוצה, הנאשם התקשה לקדם את חייו על אף הכלים המשמעותיים שניתנו לו בקבוצה.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שמשתף באופן פתוח באשר לאורחות חייו, לאורך השנים מגלה קשיים משמעותיים ביציבות במסגרות חייו השונות, ובמצבי דחק ומשבר מתמודד באופן בלתי אדפטיבי ומקדם והוא מתקשה לגלות אחריות לתפקידיו השונים. **קשייו בפרנסת בני משפחתו משפיעים על דימויו העצמי ובמצבי דחק שונים הוא מתקשה להפעיל שיקול דעת ועלול לפעול באופן אימפולסיבי תוך נטייה להשליך את האחריות על גורמים חיצוניים.** ביצוע העבירה מובן על רקע נטייתו לפעול באופן אימפולסיבי במצבים בהם חש חוסר אונים, ובמצבים אלה מתקשה לבחון אלטרנטיבות להתמודדות מקדמת. כגורמי סיכון להישנות ביצוע עבירות מנה שירות המבחן את קשייו של הנאשם לגלות יציבות במסגרות חייו, קשייו במסגרת המשפחתית, קשייו להפיק לקחים מרתיעים, עברו הפלילי בעבירת אלימות, בגינה ריצה עונש מאסר בפועל ועמדותיו הנותנות לגיטימציה לפתרון בעיות בדרכים אלימות. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את הודאתו בביצוע העבירה, השתלבותו במסגרת תעסוקתית טרם העבירה ושיתוף הפעולה עם שירות המבחן. **לאור כל המתואר, התרשם שירות המבחן מרמת סיכון גבוהה להישנות ביצוע עבירות. נוכח הנוכחות שהביע להשתלב בטיפול בשירות המבחן, הנאשם שולב בחודש דצמבר 19' בקבוצה טיפולית העוסקת באלימות רחוב. בתסקיר המסכם שהוגש בחודש מרץ 20' צוין שהנאשם הגיע בקביעות למפגשים, שיתף באופן פעיל ואוטנטי בתכנים מעולמו הפנימי, בחייו האישיים והמשפחתיים ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.** להתרשמות שירות המבחן, במסגרת הקבוצה הנאשם מתחיל בתהליך שינוי והתבוננות בדפוסי התנהגות מכשילים. בנוסף לכך התקיימו עם הנאשם מפגשים פרטניים, שהתקיימו לרוב ביוזמתו של הנאשם, אשר ראה בכך צורך. שירות המבחן התרשם שהנאשם מוצף רגשית, ובעל קשיים רבים עקב ההליך הפלילי, בעל יכולת טובה לנהל שיח רגשי אודות קשייו ומבין את המחירים וההשלכות של מעשיו, כשהוא מעוניין לערוך שינוי בחייו. **בשלב זה הנאשם מצליח להכיר בפגיעתו בנפגעת העבירה ואת חומרת מעשיו והוא לוקח עליהם אחריות וכן משקיע מאמץ לרכישת כלים להתמודדות מקדמת במצבי דחק.** בנוסף התרשם שירות המבחן שההליך המתנהל נגדו הביא למחירים משמעותיים בחייו וכן הוביל אותו להתבוננות פנימית מתוך רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי. לאור האמור וההתרשמות שיוכל להפיק תועלת מהמשך הטיפול, **המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה לצד עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ופיצוי לנפגעת העבירה.**

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם קשורים בהגנה על שלום הציבור לצד פגיעה בקניין. יש לתת את הדעת לנזק הנפשי שנגרם לקורבנות עבירות השוד, בעיקר אנשים צעירים בשנות ה-20 לחייהם שעובדים בפיצוציות ותחנות דלק כדי להתפרנס. בית המשפט העליון התייחס לצלקות הנפשיות של הקורבנות שלא במהרה מחלימות. רמת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית - מחד גיסא האלימות והאיום קלים בחומרתם וסכום הכסף שנגנב הוא נמוך, ומאידך גיסא מדובר בנפגעת עבירה צעירה בשנות ה-20 לחייה, שנשדדה כשהיא בגפה במקום עבודתה. הנאשם ביצע עבירה כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי, והוא תכנן את העבירה כשחבר המתין לו בחוץ. על פי הסכמת הצדדים, המאשימה הגבילה עצמה, לאור הצלחת ההליך הטיפולי, לעונש של 18 חודשי מאסר, כולל המאסר על התנאי ולענישה נלווית. המאשימה עתרה למתחם עונש הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר. מבחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה קודמת בעבירות תקיפה, חבלה ופציעה במסגרתה הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ו-8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים בעבירות אלימות מסוג פשע. הנאשם לא סיים לבצע את עבודות השירות והוא נשא את התקופה במאסר של ממש. המאסר המותנה הוא בר הפעלה. התסקיר הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם מדווח שהנאשם נמצא בשלבים ראשוניים, השתתף בקבוצת עצורי בית, ולכן הסכימה המאשימה לדחיית הדיון לשם קבלת תסקיר משלים. בתסקיר המשלים שירות המבחן מסר שהנאשם השתתף ב-19 מפגשים בקבוצת אלימות והיה בנוסף במפגשים פרטניים. שירות המבחן התרשם שהנאשם מצליח להתבונן באופן אותנטי בפגיעות שנגרמו למתלוננת והמליץ על צו מבחן ועבודות שירות. המאשימה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש שיכלול את הפעלת התנאי, זאת לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.
6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד שאדי נאטור, באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מדובר בעבירת שוד ברף הנמוך ביותר של עבירות השוד. הנאשם נקט באלימות מילולית בלבד, לא נגרם נזק פיזי למתלוננת, הנאשם לא ניסה לנקוט בפעולה פיזית, והרכוש שנגנב אינו רב. מדובר בעבירה ללא תחכום וללא תכנון מוקדם, על אף שנרשם שאחר המתין לנאשם בחוץ. הסיבה שהובילה את הנאשם לבצע את העבירה היא לחץ משפחתי שגרם לו להתפרצות רגשית. הנאשם השכיל להבין שהיציאה מאזור מגוריו והחיים בעיר הגדולה הביאו להידרדרות במצבו. מדובר בכשל נקודתי של הנאשם. הנאשם נמצא בטיפול שירות המבחן תקופה ארוכה מאז חודש ינואר 19', עבר כברת דרך משמעותית, וישנם סיכויי שיקום גבוהים. הנאשם עבר תהליך משמעותי. תחילה הופנה לשירות המבחן בעת שהיה בפרשת דרכים והמסוכנות שלו הייתה גבוהה. לאחר מכן, בתסקיר שהוגש במרץ 20' שירות המבחן בא בהמלצה שאינה משתמעת לשתי פנים, לאחר שנאשם טופל קבוצתית ופרטנית, שזו המסגרת הטיפולית שמתאימה לו. קטיעת הטיפול כיום בשליחתו של הנאשם למאסר, תביא להידרדרות במצבו. עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד, וכולל הרשעה אחת בעבירה שבוצעה בשנת 2009 וגזר הדין ניתן בשנת 2015. בהליך הקודם הפקיעו לו את עבודות השירות, משום שבאותה תקופה הנאשם נישא ונולד לו בן, הוא לא עמד בנטל מציאת עבודה, ולכן ביקש להפסיק את עבודות השירות ולהתייצב למאסר. יש לחרוג ממתחם העונש, לאפשר לנאשם להמשיך את ההליך הטיפולי, ולא להטיל מאסר מאחורי סורג וברית.
7. הנאשם מסר שכיום הוא בן 30, נישא בשנת 2012. בתיק הקודם שבו הורשע, כלל לא היה אשם. בתיק הנוכחי הוא מודה שעשה טעות ומבין שישלם על כך. בתיק הקודם לא היה נשוי, לא היה לו

כסף והסתבך. היום הוא במעצר בית, אין לו כסף להאכיל את ילדיו ואינו מקבל קצבה מביטוח לאומי. הוא לא תכן לבצע את השוד, לא הוציא פתק ולא היה רעול פנים. חשב שיחזיר את הכסף.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

הערכים החברתיים אשר נפגעו בעבירת השוד הם בטחון הציבור, לצד הסדר הציבורי וקניינו של אדם. עבירת שוד של "פיצוציה", בדומה לקיוסק או חנות נוחות, טומנת בחובה פוטנציאל פגיעה רב בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור והגנה על הזכות לביטחון אישי - ובכלל זה הגנה על שלומם ועל תחושת הביטחון של אלה העושים מלאכתם ונותנים שירות לציבור. בעבירת השוד יש אף כדי לזרוע פחד ולפגוע בתחושת הביטחון של הציבור בכללותו. זאת בנוסף לשמירה על זכות הקניין והגנה על פעילות עסקית תקינה (ע"פ 7537/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** [20.1.17]). עבירת השוד מאגדת בקרבה את הפן האלים עם הפן הרכושי, ויש בה איום מובנה על גופו, כבודו, קניינו ושלווה נפשו של הקורבן. עבירת השוד מתבצעת מתוך מטרה להשיג רווח קל בדרך עבריינית, תוך איום או פגיעה באנשים תמימים, ובכך פוגעת בסדר הציבורי. תחושת האימה וחוסר האונים שבה שרוי קורבן עבירת השוד, והחשש לחייו, מותירים בו לא פעם צלקות נפשיות חמורות לאורך תקופה ארוכה ומערערים את ביטחונו האישי (ע"פ 8660/10 **פלוגי נ' מדינת ישראל** [17.5.11], ע"פ 9094/12 **טספאי נ' מדינת ישראל** [28.4.13], ע"פ 9079/16 **מיארה נ' מדינת ישראל** [9.3.17]).

9. בבחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** יש לתת את הדעת לכך שבעבירות השוד קיימים מדרגי ביניים של חומרה, ובמסגרת זו יש לבחון את מידת התכנון והתחכום; מספר המשתתפים; טיב ושווי הרכוש שנשדד (רכב, כסף מזומן, תכשיטים, אופניים, טלפון סלולרי); מקום ביצוע העבירה (בית מגורים, סניף בנק, קיוסק); האם נעשה שימוש בנשק קר או חם (אקדח, סכין, חפץ דמוי אקדח), האם הופעלה אלימות פיזית ובאיזו מידה; זהות הקורבן (קשישים, עובדי לילה, נהגי מוניות, בני נוער); הנזקים שנגרמו ועוד. במקרה דנן, מדובר בפגיעה ברף נמוך יחסית. הנאשם הגיע לחנות הנוחות, בה נכחה מוכרת בגפה, הנאשם חטף מידה חפיסות סיגריות ודרש ממנו את הכסף המזומן המצוי בקופה, תוך שאיים עליה שהאירוע לא יגמר בטוב. מעשה השוד בוצע ללא שימוש באלימות פיזית אך תוך שימוש באיום, וללא נשק קר או חם ואף לא חפץ הנחזה לנשק - כך שבפועל לא נוצר סיכון ממשי לפגיעה בחיי אדם או בגופו.

על חומרת עבירת השוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי אשר קבע המחוקק לצדה, של 14 שנות מאסר.

10. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם נכנס לחנות נוחות בה שהתה מוכרת צעירה בגפה, ללא אנשים נוספים בחנות, חטף מידה קופסאות סיגריות מבלי ששילם עליהם ובהמשך לכך איים על המתלוננת ודרש ממנה את תכולת הקופה. העובדה שהנאשם הסתייע באדם אחר אשר המתין לו ברכב, לשם הימלטות מזירת העבירה, מובילה למסקנה שלשוד קדם תכנון, ואין המדובר במעשה ספונטאני. עם זאת, אין מדובר בשוד מתוחכם. בכל עבירה של שוד קיים פוטנציאל נזק של הסתבכות האירוע, שאותו לא ניתן לצפות, ואולם מכיוון שהנאשם לא היה מצויד בנשק חם או קר, הרי שהנזק שהיה הצפוי להיגרם, לפגיעה בנפש או בגוף, אינו רב. עוד נתתי דעתי בהקשר זה לכך שתוכן דבריו למתלוננת: "זה לא יגמר טוב, זה יגמר רע" ובהמשך לכך: "אני אומר לך, זה יגמר רע מאוד", תוך הכנסת והוצאת ידו מכיס העליונית שלבש, היוו איום ממשי, הגם אין המדובר

באיום מפורש לפגיעה בחייה או בגופה של המתלוננת. הנזק שנגרם בפועל הוא ממוני וכולל סך של 1,800 ₪. יש להניח שהמתלוננת, צעירה בשנות ה-20 לחייה, אשר נחשפה לאירוע המאיים, חוותה חשש לפגיעה פיזית בה. הנאשם ביצע את העבירה מתוך בצע כסף, נטייתו להתנהגות אימפולסיבית ומצבו הכלכלי, כפי שתואר בתסקירי שירות המבחן.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 7537/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (30.1.17), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירת שוד. הנאשם נכנס לסניף בנק לבוש במעיל, חובש קסדה ומרכיב משקפיים אטומים. הנאשם ניגש לפקידת הבנק ואיים עליה באומרו: "זה שוד, יש לי אקדח, תביאי את הכסף". בתגובה לכך הפקידה העבירה לידי סך של 3,700 ₪. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 12 ל-42 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי שהתיישן, סובל ממצוקה כלכלית, **נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 606/13 **חכמון נ' מדינת ישראל** (11.12.13) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת שוד. הנאשם נכנס לסניף של בנק דואר, ניגש לדלפק והגיש לפקידה פתק מאיים. כן איים על הפקידה שיוציא אקדח. הפקידה מסרה לו סך של 3,000-4,000 ₪. הוגש תסקיר חיובי. לנאשם עבר פלילי בגין שלוש עבירות, שהתיישן. בני משפחתו הביעו נכונות ורצון לסייע לו בשיקום. **נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל**.

ג. בע"פ 1702/16 **מדינת ישראל נ' שושני** (17.5.16) התקבל ערעור המאשימה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע בעבירת ניסיון שוד. הנאשם נכנס לסניף דואר כשהוא לבוש באופן שמסתיר את זהותו, ומסר לפקידה פתק מאיים שבו מצוין שהוא חמוש באקדח ולא יהסס להשתמש בו. בתגובה הפקידה לחצה על לחצן המצוקה, והנאשם נתפס. נאשם בעל נסיבות חיים קשות ועבר פלילי מכביד, לרבות שלוש הרשעות בעבירות דומות. בית המשפט העליון העמיד את עונשו על **24 חודשי מאסר בפועל** (36 חודשים כולל הפעלת מאסר על תנאי).

ד. בע"פ 4125/14 **חרב נ' מדינת ישראל** (30.4.14), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של ניסיון שוד. הנאשם נכנס לחנות מכולת וביקש לרכוש חפיסת סיגריות. כשהמתלונן פתח את הקופה הוציא הנאשם חפץ מפלסטיק הנחזה להיות אקדח ודרש מהמתלונן למסור לידי את הכסף שבקופה. המתלונן סירב ונטל את אקדח הפלסטיק מידי הנאשם. הנאשם נאבק במתלונן, אך המתלונן הדף את הנאשם וזה נמלט מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין שנתיים ל-5 שנות מאסר בפועל והשית על הנאשם, הסובל מנכות ובעיות משפחתיות ופסיכיאטריות, בעל עבר פלילי, עונש של 30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי **מתחם העונש נע בין שנה ל-3 שנות מאסר בפועל והקל בעונשו לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 3929/15 **יצחק נ' מדינת ישראל** (2.11.15) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של שוד. הנאשם נכנס לסניף בנק והציג לפקידות פתק ובו איום להוציא אקדח. הפקידה מסרה לו כ-10,000 ₪, והנאשם נמלט. לנאשם רקע של התמכרות לסמים. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין **12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם **נדון ל-22 חודשי מאסר**.

בפועל.

- ו. בע"פ 5940/13 ימין נ' מדינת ישראל (7.1.14) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של שוד. הנאשם נכנס לסניף בנק, כיסה את פניו וניגש למתלוננת, תוך שהחזיק טלפון נייד מתחת לחולצתו באופן שנחזה כאקדח, והורה לה למסור כסף. המתלוננת מסרה לנאשם ₪ 3,700. הנאשם החזיק סמים שלא לצריכה עצמית בכמות קטנה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שבין שנה לשלוש שנות מאסר והטיל על הנאשם, ללא עבר פלילי, **24 חודשי מאסר בפועל**.
- ז. בע"פ 9079/16 מיארה נ' מדינת ישראל (17.11.16), דחה בית המשפט עליון ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירת שוד. הנאשם הגיע בשעת לילה לחנות נוחות בתחנת דלק, כשהוא מצויד בתיק ובו אקדח צעצוע. ניגש למתלונן ששהה בגפו בחנות, הראה למתלונן את אקדח הצעצוע, הורה למתלונן למסור את מכשיר הטלפון הנייד שברשותו כדי שלא יזעיק עזרה והורה לו לתת את הכסף שבקופה ומכיסו ונטל סך של ₪ 1,400. לנאשם עבר פלילי קל. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 18 ל-36 חודשים והשית על הנאשם עונש של **20 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון קבע כי אף שהעבירה אינה ברף חומרה גבוה מבין עבירות השוד, מעשיו מחייבים ענישה הולמת שתשדר מסר מרתיע, אישר את המתחם והעונש.
- ח. בת"פ (מח' חי') 20288-10-19 מדינת ישראל נ' גובנקו (28.1.20), הורשע נאשם בעבירת שוד. הנאשם נכנס לחנות נוחות בתחנת דלק, המתין שהלקוחות יעזבו את החנות, חבש כובע-מסכה, ניגש למוכרת וכיוון לעברה אקדח צעצוע. המוכרת נבהלה ונמלטה למחסן החנות. הנאשם נטל את הקופה, גנב ממנה סך של ₪ 442 וזרק אותה בכניסה לבניין סמוך. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר. הנאשם בעל עבר פלילי נדון לעונש של **24 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.
- ט. בת"פ (מח' מר') 895-02-18 מדינת ישראל נ' אלמליח (1.11.18), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירת שוד. הנאשם הגיע לסניף בנק לאחר שהסתיר את פניו, ניגש לכספרית והניח בפניה פתק בו כתוב: "את הכסף, זה שוד". בתגובה לכך הכספרית העבירה לנאשם סך של ₪ 12,000 והנאשם עזב את המקום. לחובת הנאשם עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש של **21 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.
- עיינתי באסופת הפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם בהליכים שבהם הושתו על הנאשמים עונשים של עבודות שירות, ואולם סבורני כי מרבית המקרים הללו שונים ממקרה זה בנסיבותיהם ובהליכים השיקומיים שאותם עברו אותם הנאשמים (ראו למשל, ע"פ 452/14 דבוש נ' מדינת ישראל [3.4.14]; ע"פ 5611/16 סלב נ' מדינת ישראל [14.9.17]; ע"פ 2849/13 מדינת ישראל נ' טגבה [13.8.13]; ת"פ (מח' מר') 61863-01-18 מדינת ישראל נ' רוטמן [4.2.20]).
12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי מתחם העונש ההולם הוא החל מ-12 ועד ל-36 חודשי מאסר בפועל.
13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה. הנאשם השתלב בקבוצת עצורי בית בשירות המבחן, שיתף פעולה ולהערכת שירות המבחן בתסקיר הראשון

הנאשם התקשה לקדם את חייו למרות הכלים המשמעותיים שניתנו לו במסגרת הקבוצה. בהמשך לכך, בתסקיר המשלים, הובהר כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית לאלימות רחוב לצד מפגשים פרטניים. שירות המבחן התרשם שהנאשם מצליח להתבונן באופן אותנטי בפגיעתו במתלוננת ובחומרת מעשיו ובמחירים הכרוכים בהם, עליהם לוקח אחריות, מעוניין לערוך שינוי ומתחיל בתהליך שינוי והתבוננות בדפוסי התנהגותו המכשילים. סבורני שמדובר בשלב ראשוני של הטיפול הנדרש במצבו, בפרט לאור הסיכון הגבוה ממנו התרשם שירות המבחן להישנות ביצוע עבירות בתסקיר הראשון. לא ניתן לקבוע כי יש בכך כדי להצביע על שיקום משמעותי של הנאשם או על סיכוי של ממש לשיקומו באופן שיצדיק חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום בהתאם לדרישת סעיף 40 ד' בחוק. עם זאת, יש לקחת בחשבון את שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, ואת ההליך הטיפולי שעבר, כמפורט בתסקירים, במסגרת גזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, ובמסגרת סוגיית הפעלת המאסר על תנאי אשר תלוי ועומד נגדו.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם כבן 30, אב לשני ילדים צעירים, אשר לאורך השנים התקשה להסתגל למסגרות חיו השונות ולהתמודד בצורה מקדמת במצבי דחק. מובן שלמצבו זה השפעה על ביצוע העבירה. אף שהנאשם ריצה בעבר עונש מאסר קצר, מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם בפרט בהיותו אב לילדים צעירים, ויקשה על משפחתו, נוכח הריחוק מהנאשם ומצבה הכלכלי הקשה של המשפחה. הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו, ובעקבות הקשר עם שירות המבחן אף מכיר בפגיעתו במתלוננת. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן כבר משלב המעצר, השתתף בקבוצה לעצורי בית ובהמשך שולב בקבוצה טיפולית לאלימות רחוב ובשיחות פרטניות שנערכו ביוזמתו, נוכח היותו מוצף רגשית סביב ההליך המשפטי ותנאי שחרורו. הנאשם מצליח להתבוננות פנימית ובחינת דפוסי המכשילים, מביע רצון לרכישת כלים ולהתמודדות מקדמת בעתיד. עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעה מחודש נובמבר 15', בגין עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ופציעה. הוא נדון לעונש מאסר בן 6 חודשים אשר תחילה היה אמור לשאת בדרך של עבודות שירות, ובהמשך לכך עבודות השירות הופקעו והוא נשא את היתרה במאסר בכליאה.

כמו כן נתתי דעתי לתקופה המעצר שבה שהה הנאשם למשך קרוב לחודשיים ולחלוף הזמן של למעלה משנה וחצי מאז ביצוע העבירה.

15. נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה בן 8 חודשים בגין עבירת אלימות מסוג פשע. באותו הליך הורשע הנאשם בביצוע עבירות תקיפה בנסיבות מחמירות ופציעה ובמסגרת הסדר טיעון נדון הנאשם לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים, ובכלל זה המאסר על תנאי שהוא בר הפעלה בתיק הנוכחי. ככלל, על-פי סעיף 58 לחוק העונשין, יש להפעיל עונש מאסר על תנאי במצטבר. עם זאת, במקרה דנן, לנוכח ההליך הטיפולי שעבר הנאשם, קיימים טעמים אשר מצדיקים להפעיל את המאסר על תנאי בחופף במלואו לעונש שמוטל עליו.

16. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שסנקציות קודמות שהוטלו על הנאשם כמו גם עונש מאסר מותנה, לא היוו עבורו גורם ממתן ולא מנעו ממנו

לבצע את העבירה. כך גם התרשמות שירות המבחן מלכתחילה מקיומו של סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות והיותו של הנאשם בראשיתו של הליך טיפולי בתחום האלימות הנדרש במצבו.

17. באיזון בין השיקולים השונים, ותוך שנתתי דעתי אף להסדר הטיעון שנערך בין הצדדים כמפורט לעיל, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם העונש, לצד הפעלת עונש המאסר המותנה בחופף לעונש המוטל עליו, וכן להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה בגין הנזקים שנגרמו לה.

סוף דבר

18. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **12 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו 22.10.18-13.12.18.
- ב. הפעלת עונש המאסר המותנה **בן 8 חודשים** אשר ניתן בת"פ 44939-10-11 וזאת בחופף לעונש המאסר שהוטל עליו, כך שהנאשם יישא בסך הכל בעונש של **12 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו כמפורט לעיל.
- ג. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע.
- ד. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון.
- ה. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.10.20, ויועבר למתלוננת על פי פרטים שתמסור המאשימה. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדריים ביום 11.10.20 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד אב תש"פ, 04 אוגוסט 2020, בנוכחות הצדדים.

